

☆ Poutníci po hvězdách ☆ 8. Pohodlnost

Píše Zbyněk Pavienský Kreslí Miriam Obršlíková

Na planetě Kapteyn agresivita obyvatel ovlivňovala i agresivitu okolního prostředí. Honza, Cedrik a Pěťka i tady našli cestu k řešení. Dokážou poradit i nové planetě?

Planeta Luyten, souhvězdí Malý pes.

Tak to je nádhera!

Už se těším dolů.

Tady všechno dělají roboti.

Taky bych si přál robota, když doma musím sekat trávu.

Ale kde jsou místní?

Ahoj, jak se máš?

Hm. Ani nevím. Pořád jenom ležím a ležím...

A děláš něco?

Vždyť říkám, že ležím. Zajděte za centrálním mozkem, ten vám všechno vysvětlí.

To je nechutný. Oni mají nádherný dokonalý svět a jen se flákají.

Takových možností, co by měli...

Uvidíme, co nám řekne centrální mozek.

Vítejte, cestovatelé.

Hej, mozku. Nechceš na chvíli vypnout ty své roboty?

Nikdo nic nedělá. Vypnutí by jim jen pomohlo.

Nikdy!

Mým cílem je dokonalá péče. Roboti! Zastavte vetřelce!

Snad jsem tolik neřekl!

Hele, koukejte!

Problém vyřešen.

Uf! To bylo natěsno.

Dej to pryč! Co se s váma stalo?

Hej, kluci! Nevíte, co se stalo s mozkem?

Naprostě nemám tušení. Ale vypadá to na dlouhodobý výpadek. Budete se o sebe muset postarat sami.

Tak se trochu snaž!

Chceš snad tady umřít hladu?

Ne, prosím. To nechci!

Asi budem potřebovat vaši pomoc.

To je úplně v pohodě.

Dokud se zbytek nenaučí zase chodit, budeme vám pomáhat.

Míchej to pořádně ode dna.

Takovou váhu jsem ještě nikdy nezdvihнул.

Nikdy v životě jsem nevařil.

Cítím se dobře, jak dlouho ne. Netušil jsem, že je práce tak příjemná. Když se o nás starali roboti, měl jsem pocit, že je něco špatně. Lenost nám rozežrala nejen tělo, ale i duši.

Když jsme u té lenosti: co kdybychom si uklidili?

Tušil jsem, že to řekneš. Ale lenost se mi fakt zhnusila.

Co se dá dělat. Jdem na to.

Pokračování příště.